בית ישראל (רוז'ין) — ויגש

פרשה ויגש שנת תרי"ט

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה. איתא במדרש ויגש אליו יהודה יש ג' מיני הגשות הגשה לתפילה הגשה למלחמה הגשה לדורון ולכולם הכין עצמו יהודה וכ"כ צריך כ"א בתפלתו לג' הגשות הנ"ל היינו למלחמה כי תמיד בתפלתו של אדם היצר מתגבר עליו במ"ז וצריך האדם למלחמה ולעשות תשובה כי כל המ"ז באים ע"י מעשיו הרעים ע"כ צריך לשוב עליהם ולהתגבר עליהם וכן לדורון כי כשאדם עושה תשובה ונותן לב לתקן הניציצות ולהעלותן מגשמיות שהוא פגם ע"י מעשיו הרעים זה נק' דורון וכן לתפלה הוא לשון נפתולי אלקים נפתלתי ולשון צמיד פתול היינו כשאדם מדבק עצמו בהשי"ת ויודע שמכה"כ והחיות מכ"ד הוא מהשי"ת הצמצם עצמו כביכול להחיותו בחי' אדני שפתי תפתח ועושה מיש אין היינו שרואה בכ"ד גשמי רק הניצוץ שיש בו ומתפלל רק על הניצוץ הקדוש המוסתר בכל דבר בזה העולם ואז ואני תפלתי לך ה' ע"ר היינו אני ה' אני הוא ולא אחר אני ה' שמי וכבודי לאחר לא אתן וכשאדם מתפלל ויודע שהוא מהשי"ת בחי' אדני שפתי תפתח כי מכה"כ ונתן חיות לכ"ד ומתפלל אך לה' שעושה מיש אין ומתפלל רק על הניצה"ק המוסתר בכ"ד כדכתיב בכל צרתם לו צר ועת רצון היינו בתפלה כן הוא עושה ע"ר כי באם תפלתו של אדם אינו ע"ז אינו ע"ר ח"ו וזהו ויגש אליו יהודה מלשון תפל' ויאמר בי אדוני למען הניצה"ק ואז ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני היינו אז נתקבלה תפלתו ונעשה ע"ר וזהו ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה כי כל תפלת הצדיקים הוא ע"ז שהקליפה מתגבר על הקדושה כי את זלע"ז עשה אלקים ובפרט בהגלות הרע מתגבר על הקדושה וזהו גלות השכינה וזהו אל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה היינו שלא ישליט הרע ולא יהי' כמוך כפרעה וכשאדם מתפלל ע"ז אז ואל יחר אפך בעבדך היינו אז אינו שול' חרון אף בתפלתו אך מתקבל ונעשה עת רצון:

פרשה ויגש שנת תרכ"א

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה. כתיב שויתי ה' לנגדי תמיד היינו שצריך האדם להאמין כי מכה"כ ואף בהיצה"ר עיקר חיותו הוא רק הניציה"ק מחיות ה' דבכל התאוות עיקר טעמם וריחם הוא רק הניצה"ק שלולא זאת הי' כלא הי' וזהו שויתי ה' לנגדי תמיד היינו אף בהנגד היינו היצה"ר צריך לראות ולהאמין כי הכל הוא מחיות ה' דבאמת שהקליפה הוא בחי' מת רק כל חיותה הוא מהניציה"ק וכשאדם מאמין שאף בחי' הרע עיקר חיותו הוא מהשי"ת כדכתיב ואתה מחי' את כולם אז יכול לעשות גם מהרע טוב וזהו שויתי ה' לנגדי תמיד שהעלה אף הנגד להשי"ת וכ"כ בתות"פ ועבודה האדם צריך להאמין שהכל הוא מה' וכל עבודתו הוא באתערותא דלעילא אף שבאמת האדם צריך לעשות אתערותא דלתתא מכ"מ הכל הוא מהשי"ת כי מי הקדימני ואשלם וזהו אדני שפתי תפתח כי האדם בעת שעומד להתפלל ומתחיל בעבודתו צריך לדעת שהכל הוא מהשי"ת המתעורר בו אדני שפתי תפתח וכ"כ בדברים המותרים צריך לדעת שהכל הוא מהשי"ת בבחי' בכל דרכיך דעהו וגם בדברים האסורים תאוות רעות והרהורים רעים הבאים לאדם צריך להאמין שהכל נשלח לו מהשי"ת עבור נסיון כדאיתא בשם הבעש"ט שהאדם צריך להאמין שכל המ"ז והתאוות רעות הוא הכל מהשי"ת בכדי לנסותו וכשמאמין כן אין הרע יכול לשלוט בו וזהו ויגש אליו יהודה אף שהפשט הפשוט הוא שיהודה נגש אל יוסף אמנם א"כ הי' צריך לכתוב ויגש יהודה אליו אך הענין קאי על הגשה לתפלה ויגש אליו יהודה כשאדם עומד

להתפלל צריך לראות קודם אליו שהכל הוא מהתעוררות השי"ת אדני שפתי תפתח ויאמר בי אדני שצריך להאמין ולדעת כי השי"ת הוא אדון כל הארץ מכה"כ ואז ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני הוא התפלה עולה ומתקבלת לרצון וכ"כ בהכנגד כשמאמין שהכל הוא מחיות ה' המתלבש בו לנסותו כנ"ל שהוא אדון כל הארץ אין הרע שולט בו וזהו ואל יחר אפך בעבדך שאין הרע שולט בו כי כמוך כפרעה פי' כמו בקדושה צריך להאמין שהכל הוא מחיות ה' כ"כ בבחי' פרעה בחי' עורף בהרע צריך להאמין אשר מה' כנ"ל. אומר אני בזמה"ז כשאדם עומד להתפלל ויושב ללמוד ומדמה בדעתו שעובד לה' במדות טובות תיכף מתחיל הכנגד להמשיכו להההיפך ח"ו כי זלע"ז עשה אלקים אך העיקר הוא להיות לבו נשבר בקרבו באמת זבחי אלקים רוח נשברה לב נשבר ונדכה לידע שהכל הוא מחיות ה' ובכחו הוא עובד ואין מצדו שום דבר אף שהעיקר העבודה הוא ללמוד ולהתפלל בדו"ר אמנם תיכף שמתחיל בעבודה וחושב שעובד במדות הטובות נתעורר בו תיכף פניות והרהורים רעים ומ"ז וגיאות ומבלבלים אותו ע"כ העיקר להיות נבזה ושפל בעיניו ולידע כי רק בחיות ה' ובכחו הוא עובד וזהו ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני היינו כשאדם עומד להתפלל צריך לדעת בי אדוני שהכל הוא מאת ה' וגם בזה הוא רק כח השי"ת וחיותו ואז ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני התפלה מתקבלת ואל יחר אפך בעבדך היינו שאין הרע מתעורר כנגדו דאל"כ רק שחושב שהוא עובד במדות נתעורר לעומתו מ"ז והרהורים רעים כי כמוך כפרעה כי זלע"ז עשה אלקים וע"כ צריך להיות שפל ולבקש עזרה מהשי"ת.
איתא במדרש יש הגשה לדורון למלחמה ולתפלה כל השלשה הגשות הם בתפלה כי תיכף כשעומד להתפלל נפלו לו מ"ז והרהורים רעים כי בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו ואיזה גבור הכובש את יצרו ודוחה ממנו מ"ז וזהו הגשה למלחמה וכשדוחה המ"ז מתקרב להשי"ת ומעלה ג"כ הרהורים רעים להשי"ת וזהו בחי' דורון ואז יש הגשה לתפלה אח"כ יכול להתפלל כראוי. ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני שצריך לדעת שהכל הוא בכח השי"ת וחיותו ואז ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך.

פרשה ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך ופירש"י מצינו הגשה לדורון ולתפלה ולמלחמה היינו הגשה לתפלה צריך להיות הגשה למלחמה דארז"ל בכ"י יצרו של אדם מתגבר ואלמלא הקב"ה עוזרו לא הי' יכול לו היינו כל יום ויום היצר מתגבר לזאת צריך הגשה למלחמה והקב"ה עוזרו צריך לידע שזאת הוא מה' גם צריך להאמין שהשי"ת מכה"כ וסובב כל עלמין ושכינה למעלה מראשותיו ואע"פ שאינו רואה צריך להאמין וזהו ויגש אליו לשון נסתר יהודה לשון תפילה ויאמר בי אדוני צריך להתפלל למען כי בי אדוני לא למעני ואם כשהוא כן אז ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני אזי תפלתו מתקבלת ואל יחר אפך בעבדך ואל ישלוט שום חרון אף טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו.

פרשה ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני. איתא במדרש מצינו הגשה לתפלה הגשה למלתמה הגשה לדורון כי כשאיש הישראלי עומד להתפלל צריך לידע שהקב"ה מלכותו בכל משלה וממלא כל עלמין אפי' במקום שהוא עומד ג"כ מלא כבודו ומזה יתבטל במציאותו ואדם כזה יכול לדבר דברים לפני הקב"ה ולהמתיק דינים וזהו ידבר נא עבדך כנ"ל באזני אדוני ואל יחר אפך וכו' וזהו מדרך הצדיק ואדם הפשוט צריך לבקש מהקב"ה בעת עמדו להתפלל לפניו ית' שיוכל לדבר דיבורים לפני הקב"ה ויהי' דבריו לרצון לפניו כדכתיב ואני תפלתי לך ה' עת רצון וזהו ידבר נא עבדך דבר כנ"ל.